

Rippipuhe ja saarna toisena sunnuntaina ennen paastonaikaa
1933/38

Raamatunkäännös: KR
JÄSENNYS:

RIPPIPUHE

SAARNA

1. VARTIJAN VASTUU KOKONAISEN RAAMATUN JULISTAMISESTA
2. VASTUU RIKKOVASTA VELJESTÄ
3. ROMAHTANUT SILTA
4. JULKISYNNISSÄ ELÄVÄN KOHTELEMINE
5. USKOVAKIN ON LIHASSAAN SYNTINEN
6. HARHAOPPISET
7. JULKISYNTISET
8. LUOPUNUT KRISTIKANSA SEKÄ PIISPAT JA PAIMENET
9. JEESUKSEN RISTI ANTAA VARMAN VAKUUDEN HELVETISTÄ JA TAIVAASTA
10. EHTOOLLINEN ON TARKOITETTU KATUVILLE SYNTISILLE

RIPPIPUHE

Hyvät Jeesuksen ystävät! Tänään on toinen paastonaikaa edeltävä sunnuntai, jonka otsikko on 'Jumalan sanan kylvö'. Aiemmin tätä sunnuntaita kutsuttiin nimellä 'sexagesima', joka on latinankieltä ja tarkoittaa 'kuudeskymmenes'. Pääsiäiseen on nyt aikaa kahdeksan viikkoa eli vajaat kuusikymmentä päivää.

Jumalan sanaa on omassa maassamme kylvetty eli julistettu jo 1000 vuotta. Tuo sanan kylväminen on myös kantanut hedelmää. Lukemattomat ihmiset ovat näiden vuosisatojen aikana uskoneet Jeesuksen evankeliumin ja saaneet uskon kautta Golgatan ristiin syntinsä anteeksi. Miljoonat ihmiset on kastettu Jeesukseen. Erityisesti meidän aikanamme moni kastettu näyttää kuitenkin luopuneen Raamatun uskosta. Jopa opinvirtajoiksi valituista kansankirkon piispoista on tullut Jumalan sanan kieltäjiä ja luopioita.

Yhä edelleen on myös niitä siunattuja, jotka haluavat uskoa ja elää pyhän kasteensa mukaisesti. Yhä edelleen on niitä, jotka tunnustavat: Pyhä Raamattu on oikeassa, me ihmiset väärässä. Kasteen mukainen elämä on jokapäiväisessä parannuksessa elämistä; se on synnin tunnustamista ja anteeksisaamisen uskomista sekä uuden elämän pyytämistä ja vastaanottamista Herralta. Kasteen armossa elävä haluaa ojentautua Jumalan sanan mukaan tässä pimenevässä ajassa. Jumalan valtakunnassa saa kääntää katseensa pois omasta mahdottomuudestaan Häneen, josta vuotaa armoa ja totuutta, iloa ja rauhaa, rakkautta ja uskollisuutta, pitkämielisyyttä ja hyvyttä, elämää ja autuutta, tulevaisuutta ja toivoa.

Pyhä kaste kutsuu kuolettamaan langenneen lihamme eli Jumalan sanasta luopuneen luontomme teot. Jumalan sana kutsuu meitäkin tänään tunnustamaan sekä perisyntisen olemuksemme että koko tekosyntiemme kuorman - kaiken, missä olemme rikkoneet Raamatun sanassa ilmoitettua Kaikkivaltiaan tahtoa vastaan. Käymme siis nöyriin ja katuviin mutta samalla rohkein mielin armoistuimen eli Golgatan ristin juurelle. **SAARNA 1. VARTIJAN VASTUU KOKONAISEN RAAMATUN JULISTAMISESTA**

Maassamme ei ainoastaan kylvetä Jumalan sanaa, vaan kristinuskon nimikkeen alla heitetään peltoon myös rikkaviljan eli lusteen siementä. Mistä nämä kahden eri siemenen kylväjät erottaa toisistaan? Vastaus on yksinkertainen: Se kylvää Jumalan sanan siementä, joka puhuu Raamatun ja sitä oikein opettavan tunnustuksen mukaan sekä haluaa myös ojentaa omaa elämäänsä tuon opetuksen mukaan. Raamattu on Jumalan sana, joka vaikuttaa oikean ja hyvän viljan kasvamiseen. Oikea Jumalan tahtoma sato on sitä, mikä antaa kiitoksen ja kunnian yksin Hänelle, jolle se kuuluu: Herralle Jeesukselle Kristukselle ja Hänen veriselle ristilleen.

Raamattu on syntynyt Pyhän Hengen vaikutuksesta. *"Sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta."* (2. Piet. 1:21) Samoin Psalmi 119, jae 160: "*Sinun sanasi on kokonansa totuus."*

Raamatun sanat eivät ole mitä tahansa sanoja, vaan aivan erityislaatuisia, pysyviä ja tosia. Erityisesti meillä, seurakunnan paimen- eli opetusvirkaan virkaan asetetuilla, on äärimmäisen vakava vastuutehtävä julistaa tätä autuuden tuovaa ja kadotukselta pelastavaa Jumalan sanaa: "Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi! Uskokaa ilosanoma Herran Jeesuksen Kristuksen sovittavassa ristinveressä! Älkää olko niitä, jotka jäävät synteihinsä ja siten paatuvat sekä luopuvat elävästä Jumalasta. Älkää kieltäkö suullanne älkääkään kätenne töillä Jumalan Raamatusta ilmoittamaa muuttumatonta lakia omaksi tuhoksenne. Sillä se, joka luopuu Jumalan kirjoitetusta sanasta Raamatusta, luopuu samalla myös Jumalan lihaksi tulleesta Sanasta, Jeesuksesta."

Jumalan vanhurskaan tuomion vakavuudesta - sekä saarnamiehen että seurakunnan muun jäsenen näkökulmasta - kertoo myös profeetta Hesekielin kirjan 33. luku. Se on yksi Raamatun vahvimpia ja samalla suorastaan kau-histuttavim-pia kuvauksia Jumalan aset-ta-man paimenen ja vartijan teh-tävän vakavuudesta.

"Ja sinä, ihmislapsi! Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan Minun suustani, on sinun varoitettava heitä Minun puolestani. 8. Jos Minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen tiestänsä, niin se jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä Minä vaadin sinun kädestäsi. 9. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois, eikä hän tieltänsä käännä, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut."
(Hes. 33:7-9)

Voiko tätä suurempaa vastuuta olla missään tehtävässä: *"... hänen veren-sä minä vaadin sinun kädestä-si"?* Syntisestä elämästä varoittami-nen ei ole muo-tia eikä mukavaa. Päin-vastoin. Jokai-nen saakoon elää aivan niin kuin huvit-taa; niin kuin itse oi-keaksi näkee. "Äl-köön kukaan tulko sano-maan minulle mi-nun elämäntavastani mitään; kaik-kein vähiten kaipaam mitään ojen-tamista tai nuh-desaar-naa!" Maailma ja maailmanmieliset elävät ja ha-luavat elää ns. va-paudessa ilman mi-tään ra-joittavia sääntöjä. Vaikka tosi-asias-sa tuo va-paus on synnin orjuutta. Maailma ei halua kuul-la ja ottaa vastaan totuutta: "Sinä elät vää-ryy-dessä ja synnissä. Si-nun on tehtävä elämän-tavastasi ja asenteista-si parannus! Käännä Perkeleen ja tämän maailman seuraamisesta kohti Jumalaa!"

Profeetta Hesekiel asetettiin oman hen-kensä uhalla puhu-maan kan-salle totuuden sanoja. Hä-nelle oli annettu paljon: hui-kaisevat tai-vas-näyt ja Herran sanojen kirkas kuuleminen. Mutta vastapainoksi Hesekieliltä myös vaadittiin pal-jon. Ke-nelle on paljon annettu, siltä myös pal-jon vaaditaan. Juma-lan maailmassa ei voi olla valtaa, tietoa, ymmärrystä, rikkaut-ta tai lah-joja ilman, että niihin myös aina liittyisi sitä suurempi vas-tuu ja tilintekovelvollisuus. *"Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion."* (Jaak. 3:1)

2. VASTUU RIKKOVASTA VELJESTÄ

Oletko sinä saanut Herralta teh-tävän toimia Israelin kansan eli kristilli-sen seurakunnan vartija-na? Jokainen kristitty on kutsuttu omas-sa lähipiirissään tällai-seen vartijan tehtä-vään. Jeesus sanoo: "... jos veljesi rikkoo [sinua vastaan], niin mene ja nuhtele häntä kahdenkesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi. 16. Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'. 17. Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana ja publikaani. 18. Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa." (Matt. 18:15-18)

Muutamissa kaikkein vanhimmissa kreikankielisissä käsikirjoituksissa ei ole sanoja 'sinua vastaan', joten perusteltua on lukea ja kääntää tuon kohdan alku myös muodossa: '*... jos veljesi tekee syntiä, niin mene ja nuhtele häntä...*'

3. ROMAHTANUT SILTA

Veljen - ja yhtä lailla tietenkin myös sisaren - (takaisin) voittamisessa on kysy-mys sii-tä, ettei tuo veli me-nekään syn-tiensä tähden kado-tuk-seen, vaan pääsee synnin tunnusta-misen, hylkäämisen ja anteeksiantamuk-sen sanan kautta takaisin tai-vastielle. Tätä tilannetta kuvaamaan on käy-tetty vertaus-ta syvän rotkon yli kulkenees-ta, mutta romahtaneesta sillas-ta. Sinä tie-dät, että tie on yhtäkkiä poikki seuraavan mutkan takana. Näet autoilijan, joka on tulossa kovaa vauhtia tietä pitkin. Jos tuon au-toilijan henki on si-nulle vähänkään ar-voi-nen, niin huidot ja annat merk-kiä au-tolle, jotta se pysähtyi-si. Kerrot äärim-mäisen tärkeän varoituksen: Älä aja eteen-päin, tuo tie vie kuoleman kuiluun!

Jos näet auton, mutta et yritä-kään sitä py-säyt-tää ja romahta-neesta sillasta va-roittaa, olet syypää kuolemantuotta-muk-seen. Jos sinut on vie-lä erityisesti ase-tet-tu liikenteen ohjaa-jan virkaan ja teh-tävään poikki olevasta tiestä varoittamaan, saat laiminlyön-nistäsi tappo- tai jopa murhasyytteen. Jos autoilija ei kui-ten-kaan välitä pysäh-tymis-merkistäsi tai ei usko varoitukseesi tien päätty-misestä, ja väkisin kurvaa ohitsesi matkaa jatkaakseen, olet tietenkin

vastuusta vapaa. Joitakin vuosia sitten lähimpiäris-täni tuli uskoon nuori tyttö. Tuo tyttö oli tapahtuman jälkeen äärimmäisen vihainen uskville vanhemmilleen: "Miksi ette aikaisemmin sano neet minulle, että jos en usko Jeesukseen, niin joudun kadotukseen?!"

4. JULKISYNNISSÄ ELÄVÄN KOHTELEMINEN

Jeesus kääkee suhtautumaan itse-pintaisesti julkisyynnissä elävään ja moninkertaisia varoitusta kuu-lemattomaan seura-kunnan jäseneseen ai-van kuin pelastuksesta osattomaan pakanaan tai halveksuttuun kansansa petturiin, veronkerääjään eli publikaaniin. Toki Jeesus ja Jeesuksen Hengessä elävät rakastavat pakanaa ja publikaania, mutta ei Herra heitä taivasta vie ilman paran-nusta ja uskoa.

Paavali opettaa samoin kirjees-sään ko-rinttilai-sille: *"Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi huorintekijäin kanssa; 10. en tarkoittanut yleensä tämän maailman huorintekijöitä tai ahneita tai anastajia tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi lähteä pois maailmasta. 11. Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai juomari tai anastaja, te ette seurustelisi ettekä söisikään semmoisen kanssa. 12. Sillä onko minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat sisäpuolella? 13. Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha."*
(1. Kor. 5:9-13)

Seura-kunnan ulkopuolisille julkisyntisille tu-lee osoittaa rak-kautta. Mutta ehtoollisyydestä ja lopulta koko seurakunnan jäsenyydestä tulee erottaa ne, jotka halua-vat pysyä syn-tielä-mässä. Pyhän Raamatun perusteella on käsitteellinen mah-dotto-muus, että seura-kunnan jäsen voi-si elää jatku-vassa julkisyyn-nis-sä. Sillä nimenomaan julkisyyn-neistä on kysymys niin Jeesuksen ope-tuksessa syntiä tekevistä veljestä kuin juuri luetussa Paavalin kirjoituk- sessa.

5. USKOVAKIN ON LIHASSAAN SYNTINEN

Sillä perusteella, että me kaikki olemme oman sydämemme syvyyksissä syntisiä eli epäjumalan-palve-lijoi, herjaajia, mur-haajia, huorinteki-jöi-tä, varkaita, valeh-telijoita ja himo-ajia, emme voi kumota Jeesuksen ja Paavalin ja niin monien muiden Raamatussa meitä opettavien sel-viä sanoja. Ihmistä ei tietenkään pelasta se, että hän pidät-täytyy julkisyntneistä. Sydämen uskolla tullaan vanhurskaiksi ja tuota sydämen tilaa ei lopulta näe kukaan muu kuin Jumala yksin. On tärkeää, että emme lankea fa-risealaiseen ulkokul-taisuuteen. Minä ja jul-kisyntinen olemme sydä-meltämme, lihaltamme, omalta luonnoltamme, täsmälleen sa-manlaisia.

Minut ja julkisyntisen erottaa toisistaan vain se, että minä Raamatun ilmoittaman Jumalan ja ihmisten edessä tunnus-tan sydämeni ja elämäni häpeällisen saastan, oman mahdottomuuteni. Tunnus-tan ole-vani velvol-linen jokapäiväiseen parannuk-sente-koon, synnin pois laittamiseen elämästäni. Tunnustan tarvitsevani anteeksiantamusta kaikessa. Jul-kisyntinen ei sen sijaan tunnusta, että hänen täytyy tehdä paran-nus, tunnustaa syntinsä ja hylätä ne. Siksi hän ei myöskään voi uskoa syntejään anteeksiannetuiksi Jeesuksen Golgatalla vuodattaman veren tähden - hänhän ei armoa tarvitse. Pelastavasta uskosta osaton on se, joka hylkää Pyhän Raamatun opetuksen Jumalasta ja ihmisestä, miehestä ja naisesta. Kohti kadotusta on kulkemassa se, joka ei pyydä anteeksi ja kadu, ei tee parannusta ja usko Jeesukseen Kristukseen.

6. HARHAOPPISET

Harhaoppi on (julki)syntneistä kadottavin, rikkoohan se kaikkien raskaimmin juuri ensimmäistä käskyä vastaan ja vetää koko uskon alta maton pois. Harhaoppi ja epäjumalanpalvelus tarkoittavat samaa asiaa. Niiden ydin on se, että opetetaan Jumalasta ja Hänen tahdostaan eri tavalla kuin mitä Raamatussa sanotaan. Se elää harhaopin vallassa ja on epäjumalanpalvelija, joka on luopunut Jumalan sanasta. Se on harhaoppinen, joka ei tunnusta Jumalan sanaa velvoittavaksi ja sitovaksi. Harhaoppinen on esimerkiksi piispa, kirkkoherra tai muu paimen, joka hyväksyy Herran käskyn vastaisesti naispappeuden tai homoseksuaalisuuden harjoittamisen. Harhaoppinen on myös esimerkiksi se, joka kieltää Jumalan sanan ja uskontunnustuksen

opettaman yhden kasteen syntien anteeksiantamiseksi.

Jos joku kieltää Pyhän Raamatun oikeellisuuden ja sitovuuden uskoa ja elämää koskevissa kysymyksissä, on hän itse erottanut itsensä uskoviain joukosta. Kristillinen kirkko, Jumalan valtakunta ja Pyhä Henki on siellä, missä sitoudutaan vanhan ja uuden liiton profeetallisiin ja apostolisiin kirjoituksiin. Jakamattoman kristikunnan uskontunnustukset ja esimerkiksi luterilaiset Tunnustuskirjat opettavat oikein Pyhää Raamattua.

Se, joka julkisesti hylkää Raamatun opetuksia Jumalasta, kielenkäytöstä, ihmiselämän pyhyydestä, avioliitosta, oikeudenmukaisuudesta ja rehellisyydestä, ei voi tulla ehtoollispöytään ja lopulta edes jäädä Herran seurakunnan jäseneksi. Pelastavasta Pyhän Hengen vaikuttamasta uskosta osattomia ovat erityisesti ne, jotka sanovat Jeesuksen syntyneen luonnollisesti kahdesta ihmisestä: kielivät Hänen syntyneen Isästä Jumalasta ja neitsyt Mariasta. Tällaisia on omassa maassamme jopa kansankirkon piispojen keskuudessa.

Epäjumalanpalvelija on myös se, joka avaa muita teitä pelastukseen ja taivaaseen kuin Jeesuksen ristien. Tällainen on esimerkiksi Rooman paavi. Hän opettaa, että ihmisen omat työt - yhä edelleen jopa raha, joka aneina maksetaan - vaikuttavat myönteisellä ja suorastaan vaadittavalla tavalla sielun pelastukseen.

Eikä tätä Jeesuksen ainoana pelastustienä ohittavaa jumalattomuutta tarvitse hakea mistään Roomasta asti; se on vahvasti läsnä meidän omassa luopiokirkossammekin. Tosiasia on se, että kenellä ei ole Poikaa, hänellä ei ole Isääkään. Paaville ja hänen oppinsa kannattajille, sen enempää kuin heidän kotimaisille hengenheimolaisilleen, ei voi antaa synninpäästöä tai jakaa ehtoollista. Pelastusvätkö he lopulta, ei ole minun asiani. Ulkopuoliset tuomitsee Jumala.

7. JULKISYNTISET

Paavali mainitsee myös esimerkiksi pilkkaajan sellaiseksi, jonka kanssa ei pidä seurustella eikä

aterioida; se on erityisesti nauttia yhdessä Herran ehtoollista. Se, joka kiroilee ja noituu, käyttää Jumalan nimeä voi-masanana ja är-tymyksen osoituksena ilman, että tunnus-taa tätä kaikkea synniksi ja haluaa tehdä siitä parannusta, on pilkkaaja. Julkisesti ki-roileva ja kiroilemistaan katumaton on jul-kisynti-nen.

Paavalin mainitsema juomari on se, joka käyt-tää alkoho-lia humal-tumis-tarkoitukses-sa ja jou-tuu vii-nan hallitsemaksi. Juoma-rillekin tarjo-taan armoa, mutta hänen koh-dalleen pelastus voi tul-la vain sil-loin, jos hän tunnus-taa juo-misensa syn-niksi, josta on tehtävä parannus. Jos hän uudes-taan - ja vaikka toistuvast-ikin - lan-keaa, mutta jälkeinpäin katuu ja luottaa Jee-suksen ristin sovit-tavaan vereen, saa hän lan-kee-muk-sensa anteeksi.

Siveettömästi elää se, joka to-teuttaa sukupuoli-suut-taan Jumalan säätä-män avioliiton ulko-puolella. Julkisyn-ti-siä ovat avo-suhteessa elävät, puolisonsa muun kuin huoruu-den tähden hylkäävät ja toisen kanssa naimisiin menevät. Kuudennen käskyn rikkojia ovat sukupuolinautintoja niin prostituoitu-jen, eloku-vi-en, puhelinlinjojen, lehtien tai inter-netin kautta hake-vat.

Julkisyntinen on se, joka avoimesti ottaa Herran antaman elämän omaan käteensä, pois Jumalan päätösten alta, jolle valta ihmisen elämästä ja kuolemasta kuuluu. Tähän syyllistytään niin aborteissa eli lapsen tappamisessa kuin eutanasiassa eli heikkojen, sairaiden ja vanhojen murhaamisessa.

8. LUOPUNUT KRISTIKANSA JA PIISPAT SEKÄ PAIMENET

Jumalan asettamat varoitusmerkit romah-tanees-ta sillasta ja kuole-man-vaarasta sivaltavat ki-peäs-ti niin minun, sinun kuin kaikkien lähimmäis-tem-me ja koko kansam-mekin elä-mään. Mutta ammot-tava rotko on tosiasia. Sitä ei muuta miksi-kään se, että yritämme pei-tellä te-kaistuilla selityksillä varoitusmerkke-jä ja STOP-kylttejä. Tai yritämme kääntää kat-seemme muualle, pois liikenne-merkeistä - yrit-täen unohtaa koko ohjetaulut. Jumalan edessä on turha yrittää selitellä: Niinhän ne kaikki muutkin tekivät! Muistakaa Nooan aikaa: Koko sen aikaisesta ihmiskunnasta oli Jumalan sanalle uskollisia jäljellä enää vain kahdeksan. Kaikki muut olivat luopuneet Jumalan ilmoituksen mukaisesta uskosta ja tulivat hukutetuiksi.

Merkittävä osa kansankirkkomme jäsenistä ei Jumalan sanan va- lossa voi olla Herran seu- rakunnan jä- seniä. Tämä koskee erityisesti kansankirkon piispoja ja valtaosaa pastoreista. He elävät paatuneina julkisyntymässä - ilman, että tun- nustavat paran- nusvaati- muksen koskevan heitä. Kansamme hoippuu sur- ma- paikalle ilman, että paikalleen asete- tut vartijat huutai- sivat heille, kehottaisivat kääntymään ja osoit- taisivat elämän tietä. Nyt palkkapaimenet ja -piispat kulkevat itse eturivissä leveänä karkeloivana rintamana kadotukseen syöksyvien joukossa.

Itse olen pastori, seurakunnan paimen, ja siten eri- tyi- seen varti- javir- kaan asetettu. Yksin Jumala tie- tää, miksi Hän minut tähän tehtävään on kutsunut. Omasta mielestäni olen tähän tehtävään kelvoton - ja todella moni muu on täsmälleen samaa mieltä. Minun lisäkseni maassamme on tuhansia muitakin seurakunnan kaitsijoiksi kutsuttuja ja vihittyjä. Kuinka moni heistä ju- listaa synninpäästön ja jakaa ehtoollis- en esimerkiksi avosuhtees- sa elävälle, joka ei halua mennä naimisiin? Sellaiselle, joka jat- kaa sukupuolielämää partne- rin- sa kanssa, mutta ei halua tähän avioliiton sitein sitou- tua eliniäk- seen? Pa- storin synnin- pääs- tö ja ehtool- lisyh- teyteen hyväksy- minen ilman parannusvaatimusta ja sideavaimen käyttämistä viestit- tävät yk- siselittei- sesti: sinä olet kulkemassa oi- kealla tiellä kohti taivasta. To- si- asiassa tuo avioliiton hylkäävä on Juma- lan sanan perusteella mat- kalla aivan toi- seen paik- kaan.

9. JEESUKSEN RISTI ANTAA VARMAN VAKUUDEN HELVETISTÄ JA TAIVAASTA

Onko sitten aivan varmaa, että lavean tien sil- ta on poik- ki ja alla on huikean syvä kivinen rot- ko? Onko aivan var- maa, että kado- tus on ole- massa ja sinne monet näyttävät olevan matkalla? Entä jos kysees- sä on sittenkin vain antiikin oppimatto- mien ihmisten teo- loginen työtapa- turma? Hiljattain eläkkeelle jäänyt raamatunselitysoffin professori - ja yhä edel- leen kirk- komme pastori, voi piispa- par- koja viimeisellä tuo- miolla - on yksiselittei- sesti todennut, että teologi- nen tutki- mus on vapauttanut meidät helvetin pelosta. Sa- maan hen- gen- ve- toon hän jatkaa, että sama teologinen työs- kentely on myös riistänyt meiltä toi- von taivaasta.

Nuo tämän maailman silmissä vii-saan ja palkitun professo-rin sanat kumoutuvat kuitenkin yhdellä sanalla. Tuo sana on: risti. R-I-S-T-I, risti. Jumalan pyhän ja puh-taan Pojan piti helvetil-lisesti kärsiä ja tul-la hylätyksi, kuolemaan ja ka-do-tukseen hei-tetyksi. Jeesuksen kärsi-mys vahvis-taa Jumalan lain ja Hänen hehkuvan sekä kiivaan vihansa kaik-kea pahuutta ja syntiä vas-taan. Jos helvet-tiä ei todellises-ti oli-si, Jeesuksen ei olisi tar-vinnut kärsiä - tai sitten Hän kärsi tur-han tähden. Mutta turhaa Hänen kärsimyksensä ei todellakaan ol-lut. Ei aina-kaan minulle ja toi-vottavasti ei sinullekaan.

Sinä - ja puhun nyt myös itsel-leni - saat kat-soa raadel-tuun, häpäistyyn, pil-kattuun ja ruos-kit-tuun, rikki lyötyyn Jeesuk-seen. Siinä on sinun helvettisi Hänen harteillaan. Piikki-kruu-nu Hänen otsallaan, syvät ruoskanjäl-jet kehos-sa, naulat käsissä ja jalois-sa, sylki kasvoilla, iva ja pilkka korvilla sekä sy-dämen päälle heitetynä; kaikki sinun tähtesi. Isä uhraa Poikansa. Nyt ei kuulu ääntä taivaasta, joka sanoi-si: "Älä satuta kät-täsi poi-kaan." Nyt todella teurastettiin se uhrilammas, joka annettiin alttarille lisa-kin sijaan - eli sinun si-jaasi.

Olitpa rikkonut kuinka paljon tahansa, elänyt julkisyn-nissä mi-ten syvällä tai kauan tahansa, niin tänään sinulle tarjo-taan parannuksenteon tietä ja an-teeksianta-mus-ta. Saat uskoa armahtavaan, hyvään ja rakastavaan Herraan. Ehtoollispöydässä itse teurastet-tu Karitsa tarjoaa sinulle ruu-miinsa syötäväksi ja verensä juotavak-si, jotta sinä yhdistyisit Häneen ja sai-sit Hänen kanssaan elää ikuisesti. Herramme nousi kuolleista. Myös niiden haudat tulevat tyhjenemään, jotka ovat Häneen uskossa ja kasteessa liitetyt.

10. EHTOOLLINEN ON TARKOITETTU KATUVILLE SYNTISILLE

Eh-toolli-nen ja ikuinen elämä on tarkoitettu jokai-selle, joka tunnustaa Raa-matun edes-sä: olen paljon - siis lopulta kai-kessa - rikkonut ja tarvitsen an-teeksianta-musta. Raamattu on

oikeassa, minä väärässä. Herra armahda!

Sen sijaan olet erossa elävästä Jumalasta, jos pysyt sydämessäsi kovana ja to-teat: "Mi-nun ei tar-vitse sitä kaik-kea noudat-taa, mitä Raamatussa nouda-tet-ta-vaksi anne-taan. Jeesuksen selittämä kym-menen käskyn laki ei mi-nua koske, ei aina-kaan kaikilta osil-taan. En ole velvollinen nou-datta-maan apostolista oppia ja seura-kuntajär-jes-tys-tä. Minun ei tarvitse muuttaa ajatuksia-ni, vaikka ajattelen ja uskon eri tavalla kuin Raamatus-sa opetetaan."

Toivon ja rukoilen, että viimeistään tämän saar-nan ja messun jälkeen ainakaan täällä ei olisi yhtään, joka näin kovettuneessa sy-dä-messään ajatteli-si. Jos täällä kaikes-ta huo-limatta joku sel-lainen olisi, joka ei halua tun-nus-taa Pyhän Raamatun edessä syntejään ja tehdä niistä pa-ran-nusta, niin hänelle sanon: Älä tule ehtool-lis-pöytään. Alttarin eteen kokoontuvat ne, jotka tunnustavat olevansa itsessään ja lihassaan sai-raita ja syn-tisiä, heikkoja ja väsyneitä, langen-neita ja kompu-roivia, uskossaan hor-juvia ja epäröi-viä, pelkureita ja jumalattomia.

Sellainen, joka ei tunnusta viheliäi-syyttään ja sydämensä mustuut-ta, uskonsa heikkoutta ja rak-kautensa vähäi-syyttä, ei kuulu armo-pöytään. Mutta jos laki on saanut pistää sinun jumalattomaan lihanmieliseen sydämeesi, niin ole autuas. Jos tunnustat olevasi syyllinen ja syntinen, niin juuri sinua varten Jeesus on tuonut täyden anteeksiantamuksen, ehdottoman armon omassa ruumiissaan ja veressään. Juuri sinua varten katetaan ehtoollispöytä, jossa saat syödä ikuisen elämän ruokaa, maistaa elämän puun hedelmää ja juoda elävää vettä. "*Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi*

.... [Jeesus sanoo]

: '*Totisesti, minä tulen pian.*' Aamen. *Tule, Herra Jeesus!*"

(Ilm. 22:17,20)